

Отечествен Фронт 2020

Иван Даракчиев

В началото на тази година по инициатива на Дисидентското Движение ЗАЕДНО бяха започнати срещи с представители на граждански организации, малки партии и необвързани активни граждани с цел установяване на обща платформа за преодоляване тоталната криза на българското общество и държава. Първата среща се състоя в Балчик, след което се наложи да направим дълга пауза заради “пандемията”, а сега обявяваме началото на втората фаза. При това, понеже междувременно идеята продължаваше да зрее - а в режим на изолация, когато човек има повече време за наблюдение и размисъл, се раждат нови идеи и избухват старите, решихме да предложим на желаещите обединение под надслов “Отечествен Фронт 2020”. По-възрастните веднага ще се досетят защо точно това е най-удачният избор, а по-младите ще трябва да попрочетат и да помислят (а и ако попитат по-възрастните, няма да сбъркат)...

Полезни за народното дело уроци от “пандемията”: В тезата на ДД ЗАЕДНО представена в Балчик (виж “Българи в България, сега и през 2032 г.”, тук *Приложение 1* по-долу) изложихме основните параметри на българската национална трагедия в 21^{ви} век разглеждани през окуляра на концепцията за Номенклатурокрацията. Развитието на събитията покрай корона-вируса достави допълнителни аргументи за (само)охарактеризирането на мотивацията и стремежите на управляващите в света Номенклатурчици, както и шепата непопадащи в тази категория управници.

Поради оскъдната и манипулираща информация, в първите две-три седмици на март всички успешно бяхме манипулирани до състояние на стрес и паника - точно както е предвидено в плановете на водещите диригенти-представители на Deep State, Гейтс и Сорос. Видните ръководители на ЕС се изпариха яко дим и потънаха вдън земя - та после поне от кумова срама смъдната председателка се извини публично (не знам какво си помислиха германците, за куража на бившия си изпълняващ ролята Министър на войната). Срамното междудържавно крадене на материали и оборудване ще оставим настрана - изведнъж се оказа дори, че някои “изявени агресори” са ви по-близки от най-близките “съюзници” и са готови безрезервно да ви окажат солидна хуманитарна помощ...

Във водовъртежа на паниката и истерията, наложени от СЗО, машата на Гейтс и компания, решението да се въведе задължителна изолация на цялото население, вместо само на епидемиологичните центрове и интензивните отделения в болниците, се оказа манна небесна за всички **Номенклатурчици** на отговорни постове. От една страна, видя се, че “пандемията” (в която тогава все още вярвахме всички, освен дузина епидемиолози от Европа, които обясниха заблудата, в която ни вкараха дизайнерите на паника и масова психоза) ще навреди невероятно много на икономиката на всички държави. От друга, Номенклатурчиците, които бездруго имаха на ръка тежки финансови проблеми, които за повечето по върховете бяха струпани върху народно недоволство стигнало до (а някъде и над¹) точката на кипене, видяха ползата от придържане към версията на СЗО, за да оправдаят вземането на нови заеми, с които да покрият и съществуващите дупки, и така да прикрият неспособността си да доставят на своите съграждани обещания прогрес и

¹ Емануел Макрон, напр., се оказа просто щастливо овчарче - “пандемията” му сътвори изцеление, макар и временно, от хроничното му заболяване, което можем да наречем “загуба на народното доверие и симпатия”. Без антивирусния “инструмент” наречен “самоизолация”, днес, 14.07.2020, Френският Президент вероятно щеше да е подал оставка, а той не я е още подал, доколкото има повод да опита да задържи топката - и за всеки случай парадът по случай националния празник се проведе без достъп на обикновените французи до Шанз Елизе. В същото време, докато преди година и половина отказваше да изпълни исканията на “Жълтите жилетки” заради потенциална дупка от 5 милиарда евро в бюджет на държава, чийто външен дълг тогава бе някъде около 110% от брутният продукт, а после с прибавянето на исканията на стачкуващите транспортни работници дупката нарастна на 11 милиарда и т.н., сега под “коронования” претекст ще вземе и много повече в рамките на “нуждаещите се” (ако германците кимнат утвърдително на ЕЦБ, разбира се). Това, че ще вкара Франция още по-дълбоко в калта, за него вече няма значение - Макрон играе за политическото си оцеляване и излизането от играта по правилата, а не позорно изгонен от френския народ. Краят на мандата му се вижда; вижда се също, че той няма никакъв шанс да бъде преизбран. Затова и задълженията, които ще натрупа, нямат никакво значение за него - да му мисли следващия, а той си отработи за синекурна длъжност някъде из юрисдикцията на световната неолиберална Номенклатура...

благоденствие. Така напр. ЕК, която обяви в началото на годината, че поради БРЕКСИТ има дефицит от 75 милиарда евро, който богатите северноевропейски страни не желаят да покрият, изведнъж намери решение. В резултат на “пандемията” дупката се очерта десет пъти повече (да не говорим, че само Испания твърдеше, че има нужда от 1 трилион за покриване на своите нужди!). След кратко мъдруване се установи пакет, който наполовина е банков заем гарантиран от ЕС и наполовина (обещани) “европейски пари”. И така, за послушанието си всички дребни риби, които се облизваха за много повече, но разбраха, че тяхната вече миниатюрно изглеждаща им квота от този пакет е всичко, което ще получат, клекнаха и кроят вече планове за “усвояването” на паричките. А това, че тези нови заеми ще трябва да се изплащат, така както и досегашните, не ги интересува ни най-малко: след тях ако ще и потоп!

Още преди да получи “пандемията” като подарък от небето (или Deep state дегизирана като такава), новата шефка се показва като абсолютен аматьор - актриса, която май не винаги осъзнава какво ѝ се случва. Първо, Гърция рапортува в края на миналата година външен дълг равен на 180% от БВП. След като в края на август 2019 Ципрас обяви, че заветната спасителна програма (преговаряна до безкрайност с “тройката”) е изпълнена, целта **Външен дълг = 170%xBВП** е постигната, и поръча триумфални фойерверки за отбелязване на “свободата на гърците” (надявайки се да бъде преизбран), хората на Мицотакис похарчиха малко повече за предизборния цирк и той стана Министър-Председател. И вместо от факта, че тази терапия не даде за резултат устойчиво икономическо развитие на страната, ами навлизането отново в спиралата, от която уж излезе преди година, да се извади заключението, че краят на 2019 е краят на членството на Гърция в “клуба на богатите”, набедената за мениджър на ЕС започна да ѝ раздава подаръци - първо 380 милиона заради граничните проблеми с бежанци, които Ердоган устрои, за да шантажира Германия (и успя - другата велика мениджърка му пушна необявена сума, само и само да спре), а по-късно, при първите изпискали от вируса хленчовци - мрънкалото Гърция и хиената Полша - отпусна (ще си помисли човек, от джоба си) 480 милиона за първата и пропорционално повече (точно колко не разбрах - от тези вече ми се повръща) за втората. Ако някой от останалите помяри се беше усетил, можеше да изкрънка нещо за своите... А още преди това, към края на годината (което бе началото на командирския ѝ мандат) шефката на ЕК най-театрално превъплъти позата на съюза-благодетел като пушна 38 милиона в Мали. Нещо като “Помощ има за всички: ЕС е нещо като благотворително дружество и мама редовно пуска - само ѝ поискайте!” (Само не знам кога Германският и Нидерландският данъкоплатец ще треснат по масата...)

В контраст с горното поведение се проявиха **професионалните мениджъри** на ръководни държавни постове. Тръмп първоначално се подведе, както и всички ние², по клопката на неолибералните престъпници. Понеже стана ясно, че “самоизолацията” ще срине икономиката, която неговият тригодишен труд докара до безпрецедентно ниво на заетост, Президентът набързо се сдуши с Конгреса за над два трилиона долара заем като компенация на икономическия ущърб. Кое докара задължението на федералното правителство до нов рекорд - към 26.5 трилиона днес. Скоро след това Тръмп се усети, понеже “пандемията” не се държеше като истинска пандемия³. Така започна и офанзивата му срещу СЗО. Междувременно Deep state отпуши уличните си гвардии от различни цветове и така се разбра първичната цел на цялото мероприятие

2 Отне три или четири седмици, докато някои се ориентираме: процесът може да се проследи и като хронология, и като изследователски прогрес в следните статии (и съответните референции):

https://www.academia.edu/43281559/The_Morlocks_are_herding_us_for_culling.

https://www.academia.edu/43147443/Final_Analysis_pandemic_scares_is_the_key_word_in_Rockefeller_Foundations_Lock_Step_scenario

https://www.academia.edu/42953978/Meet_COVID_19_the_latest_brand_from_Emperors_Garments_Inc

https://www.academia.edu/42813951/Pandemic_or_Panic

https://www.academia.edu/42751715/The_Corona_Virus_Pandemic_Scripts_the_Libretto_for_a_Requiem_for_EU

https://www.academia.edu/42274094/Confronting_the_Corona_Virus_Pandemic_with_Unconventional_Wisdom

3 Американците много отдавна имат проблеми породени от простия факт, че отказват да осъзнаят една истина: най-добрите специалисти в която и да е област не са в САЩ; най-добре оборудваните специалисти във всяка една област са там - но най-добре оборудваният не е автоматично най-добрият... освен ако е роден и обучен в Стария свят.

- няма друг сценарий, по който на Тръмп с голяма вероятност да му се отнеме втория мандат... или поне да се направи смислен опит за това⁴. За жертвите тия плановици не мислят - това си е топла гражданска война (докъм края на 2019 я водех “студена” гражданска война⁵).

Другият съществен елемент, който е значителна част (ако не и половината) от главния проблем на Номенклатурокрацията, е картелът на официалните (национални) медии, който е изцяло финансово зависим от властимащите и поради това се е превърнал в пропаганден рупор на политкоректната линия покриващ с плътен похлупак и най-малкия симптом на независимост. В условията на съвременната Номенклатурокрация истинските дисиденти нямаме никакъв шанс масите да ни чуят - това изпитваме вече цяло десетилетие, при това тук не става дума само за България.⁶ Медиите свършиха превъзходна работа на инициаторите на хаоса наречен “пандемия”, както и на присъединилите се към тях бенефициенти - Номенклатурчиците. Нищо, или почти нищо, от преценките и съветите на над дузина епидемиолози от Германия, Швейцария, Италия и пр., дадени още в началото на вирусната паника, не бе показано по официалните медии по света - защото ако бе показано, паника нямаше въобще да възникне, независимо от техническите трудности в Италия и другаде. Още по-важно, не само нищо не бе показано по важни елементи от “пандемията” - напр. множеството публикации по алтернативните, дисидентски среди, в които демонстрирахме, че критериите за оценка “пандемия или не” не са подходящо подбрани; че симулациите, на база на които се раздуха истерията “(само в САЩ) милиони ще умрат” не са адекватно аргументирани (понеже произволно избират неадекватни начални условия) - както (с голямо закъснение) си призна “гуруто” на Импириъл колидж, Нийл Фъргюсън; че поради порочно изградената система на медицинска помощ (при която в случая се заплащат големи суми за приемане, третиране и обдухване на пациенти с Ковид 19 - съответно 13 000, 26 000 и 39 000 долара)⁷ броят на коронавирусните пациенти се завишава; и т.н. не само не биваха публикувани, но и почти всичко, което излезе с разкрития, особено в ЮТюбе, биде скоростно смъкнато (“понеже не съответства на стандартите на медията”...⁸ Така медиите, които са в стихията си когато има сензация (а в последните месеци сензацията е перманентна характеристика на информационните институции), станаха перфектния партньор на своите “ангел-хранители” (а по съвместимост и кукловоди) и успяха да предизвикат световен хаос и паника.⁹ Ако един ден има съд за виновниците за голямата депресия, която ни очаква в следващите няколко години, медиите трябва да се поставят на равна нога както с инициаторите, така и с топ-Номенклатурата, която би трябвало поне след първите седмици на обяснимо объркване да схване, че става дума за вирус, който е даже по-малко смъртоносен от този на обикновения грип (но по-коварен поради другите си свойства)¹⁰; че пандемия

4 Доскоро считахме, че първичната цел бе привикване на масите към подчинение, до евентуалната им “чипизация”. За Номенклатурокрацията отвъд САЩ това може и да е така, но екстремно високата цена в доскоро куцащата икономика с огромни дългове не оправдава нищо по-малко от предотвратяване втория мандат на омразния им **анти-Номенклатурчик**. (виж в https://www.academia.edu/31035651/The_Dissident_President) От друга страна, за тези хора нашите съображения са на много ниско приоритетно ниво...

5 https://www.academia.edu/41340154/AD_2019_The_Year_of_Two_Major_Cold_Civil_Wars

6 Едно-единствено изключение прави мини-революцията в Исландия през 2011, където дисидентурата възникна спонтанно, победи и спря - по средата на пътя, според нашите възгледи, но напълно задоволително за исландците, поне по тогавашните им разбирания и очаквания от “разредената” (полу-пряка, според нашите критерии) демокрация. Това е отразено в https://www.academia.edu/41279129/The_basics_of_Nomenclaturocracys_thesis_3_Revolution_within_Democrasy.

7 У нас имаме сигнали, че за починал в къщата си възрастен човек без каквито и да е болестни симптоми, ДжиПи-то е предложило на наследниците да запишат смърт вследствие корона вируса, при което те ще получат от касата 800 лева... Във Флорида пък проверка установи огромен брой негативни тестови резултати записани като позитивни... В Германия на сайта на Robert Koch Institute редовно поставят корекции (в минус) на положителни резултати от предишни дни...

8 Ние успяхме да запазим копия от някои материали; други бяха публикувани в синопсис в алтернативни печатни издания, така че не всичко бе премахнато (навреме).

9 Не случайно терминът “pandemic scares” фигурира в подготвителните документи на международните престъпници, които финансират проекта - виж https://www.academia.edu/43147443/Final_Analysis_pandemic_scares_is_the_key_word_in_Rockefeller_Foundations_Lock_Step_scenario

10 Някой трябва да публикува статистиката на всички починали през първото полугодие на 2020, сравнено с цифрите за предишните няколко години за отчетните към СЗО около 200 държави и територии, за да се види истината. Частичните данни публикувани във Financial Times (виж в 1-6) за две дузини държави в Европа показаха истински, добре различими (малки) пикове към периода март-април само за 3-4 държави, но меродавни в случая биха били кумулативните данни поне за полугодие...

в истинския смисъл на понятието няма, че изолация и карантина има смисъл само за болниците; че всичко останало - маски, дезинфекция, самоизолация, и пр. са само компоненти на изкуствено създавана паника, страх и хаос, с всички икономически, финансови, социологически и психологически последствия; и че в крайна сметка подсъдимите носят колективната и индивидуалната отговорност за това... Няма да споменавам, че “Очаквайте втората вълна...”¹¹ издава от страна на инициаторите зложелателните им намерения, а от страна на “ретранслаторите” (международната Номенклатура и официалните медии), угоднически конформизъм с чисто опортюнистически цели - а ако пък някой Номенклатурчик потърси снизхождение на базата на неразбиране на материята и подобни аргументи, съдията ще му отговори “осъзнаването на недостатъчна компетентност, което не е последвано веднага от оставка, е недобронамерено поемане на отговорност с пълното съзнание от страна на дадения индивид, че това е неадекватно на способностите му/й, което не го/я оневинява в случай на провал”.

Считам, че показването на горните щрихи е съществено за схващане на основните мотиви в идеята ЗАЕДНО:

- а) Номенклатурата трябва да се ликвидира като обществена прослойка с апетит за мандат да управлява;
- б) За министри обществото трябва да наема чрез конкурс професионални управители с доказан опит.

Проблемът с националната телевизия се решава автоматично като следствие на горните две действия: изчезването от сцената на професионалните политици ще освободи ефира от тяхната банда. Наемането на сериозни, дейни хора, опитни стопански ръководители с високо чувство за отговорност за министри ще премахне от екрана днешните микромениджъри, чиято главна грижа е да си правят реклама (на глупостите с ранг “престъпление” наричани управление на държавата).

Заключение: И така, тъй като изпълнението на Програмата ЗАЕДНО в цялостния ѝ вид и динамика е Необходимо и Достатъчно Условие за съживяването на България, предложението тук е тя да се превърне в Програма “ОФ 2020” и около нея да обединим широк народен фронт. За нехаресващите тази терминология: събудете се, моля! От около 30 години Номенклатурата води (тиха) гражданска война съпроводена с автогеноцид на народа си. Затова каквито и да са промени от козметичен характер не могат да доведат до излизане от най-дълбоката криза в новата история на България¹². Реформи с желания от всички ефект могат да се направят само по пътя на революцията, която тази Програма предначертава. Тоест, такава (мирна, демократична) революция, която представлява (тихо) противопоставяне (демократична война) на успешната за тях засега гражданска война водена от Номенклатурчиците срещу своя народ. Друг път към свобода, независимост и просперитет за България няма!

Списък на Приложенията (материали свързани със срещата в Балчик):

Приложение 1: Българите в България, сега и през 2032 г.; Иван Даракчиев, от името на ДД ЗАЕДНО

Приложение 2: КАКВО ТРЯБВА ДА МАХНЕМ И КАКВО ТРЯБВА ДА СЛОЖИМ В ЕДИН ПРОЕКТ; Димитър Ил. Димитров, независим изследовател

Приложение 3: ОБЗОР върху срещата между представители на различни граждански организации и групи, проведена на 12.02.2020 в гр. Балчик

Приложение 4: Кратък анализ на резултатите от срещата в Балчик, за членовете на ДД ЗАЕДНО

Бургас, 19.07.2020

¹¹ При това директивата, която общините у нас получиха отгоре, тоест от евро-българския слугинаж на “корона-пандемистите”, беше “Чакаме втора вълна през октомври”. За мен това бе индикация, че възнамеряват да насилят изборите в САЩ по електронен път, за да измъкнат килима изпод краката на Тръмп. Той, обаче, отрано се усети, та да видим...

¹² а ако питат мен, и на всички времена - защото много малка част от народа си дава ясна сметка за истинското състояние на нещата: толкова голям е ефектът на антибългарската манипулация на българските глави

Българите в България, сега и през 2032 г.

Иван Даракчиев

На 12.02.2020 в Балчик се състоя среща-семинар на група загрижени за състоянието на държавата и нацията граждани, представляващи различни НПО, фондации и дори политически партии. Целта, както и темите на дискусиата, се виждат от поканата по-долу:

Цел:

Изработване на над-идеологически и над-партийни механизми за сътрудничество.

Сред темите на дискусиата:

Текущо и бъдещо състояние на България?
*

Как да наваксаме изоставането?
*

Какво да се прави?
*

Излъчване на нов управляващ елит?
*

Възможно ли е ЕДИНЕНИЕТО на българите?

Текстът в тази статия описва презентацията от името на Дисидентското Движение ЗАЕДНО, структурирана около отговори на поставените в поканата въпроси. Там, където текстът на слайдовете се разбира от един поглед, те са пренесени в статията тук директно, тоест, без допълнителни обяснения.

Текущо и бъдещо състояние на България ?

Текущо състояние = Бананова република

Бъдещо състояние = Два пътя пред България:

* Без радикална промяна --> край на нация и държава

* При радикална промяна --> шанс за възход

Как да наваксаме изоставането ?

Като подготвим и извършим радикална промяна на социо-политическата система

Какво да се прави?

1) Изясняване на обстановката:

А) Светът около нас:

* Животът в света днес се движи под прякото влияние на динамиката на войната на САЩ за необятните ресурси на Русия (начало 1918 г.)

* През 1991 г. “говорителят” на *Deep state (The Round Table) G.H.W.Bush* обяви настъпването на “Нов Световен Ред” (*NWO*), според проекта *PNAC (Project of the New American Century)*.

* С малко изключения всички Европейски държави тръгнаха по пътя на “неолибералната демокрация”

* Изключенията бяха подложени на войни с цел разпарчосване и ликвидация на държавността, респ. независимостта (Югославия, Чечня...)

- * САЩ наложи на ЕС да приеме в членство Източноевропейските съюзници на бившия СССР, въпреки че не отговаряха на критериите; същото с НАТО
- * САЩ започна “цветни революции” (и открити войни) в Северна Африка с цел налагане подвластно правителство в Иран --> крайна цел = обграждане Русия от юг
- * Русия потърси (безуспешно) създаване на европейска зона за икономическо сътрудничество ограничено от двата океана
- * Русия активно лобира и сътвори BRICS за ликвидиране хегемонията на щатския долар; 2014 --> банка и “IMF”
- * С противопоставянето си на действията на САЩ в хибридната кампания срещу нея, Русия бе обявена за първостепенен враг (*House Resolution 758/Dec. 4th, 2014*)
- * След подклаждането на граждански войни в Сирия (чрез *proxies*; 2012-) и Украйна (директно; 2014-) пропагандната война на САЩ срещу Русия, Путин, СССР, Сталин и пр. придоби характер на чистопробна истерия
- * САЩ активизираха и войната си срещу “социализма” в Латинска Америка, като общият знаменател при всички е стремежа към контрол върху енергийните източници (изключение: в Украйна цел №1 бе изтиквање Черноморския флот на Русия от Севастопол; в Боливия - стратегически важните й запаси от Li)

Б) България

- * Към 1990 г. на българите им бяха внушили погрешна представа за “демокрацията”, в резултат на което всички без изключение имаха **нереалистични очаквания за това, което ги очаква след промяната**
- * Към 2000 г. на българите им бяха внушили погрешна представа за ЕС, в резултат на което всички без изключение имаха **нереалистични очаквания за това, което ги очаква в ЕС**
- * Начиная от 1960те и 1970те българите имаха представа за САЩ почти изключително само от Холивудските произведения, а за по-начетените и от печатни издания. До ден днешен от тръгващите за Америка единици само знаят, че нищо вече не е същото, и че (за съжаление) еволюцията не е в позитивна насока.
- * Същите съображения важат и относно представата на българите за Западна Европа, като разликата е само в съотношението – до около 10% може да са ведомите в тази група, докато спрямо САЩ ще да са не повече от 2-3%

2) Какъв е проблемът:

А) Америка

- * През XIX в. *Alexis de Tocqueville* публикува *Democracy in America*, с което поставя началото на едно безкрайно възхищение на интелектуалния елит – първо в Европа, а след това и в целия свят. За широкия кръг почитатели то продължава около век, докато някои наблюдатели – външни както и вътрешни – проглеждат доста рано и критикуват имперските аспирации и апетити на “републиката с претенции за най-прогресивната конституция резултираща в държава на реда и справедливостта, на свободата и демокрацията”. Първи в тази редица са *Gen. Smedley Butler*, *Enoch Powell*, а неотдавна и *Harold Pinter*.
- * След войната 1938-1945 и последвалото десетилетие на възстановяване и икономически подем, начиная от 1960те докъм края на 1980те животът в САЩ е пропагандиран – и възприеман от почти всички в “свободния свят” – като образец на възхода, който носят капиталистическата икономическа система и парламентарната демокрация като политическо устройство.
- * С начало средата на 1970те и завършек към края на 1980те в САЩ се извърши подмяна на традиционните морални ценности, така щото моралният кодекс там днес се състои от една само точка: “Прави пари, колкото се може повече, колкото се може по-бързо, независимо от метода на придобиването им!”... --> (*Success = Net Worth*)
- * Ефектът от тази метаморфоза е катастрофален, във всички сфери на човешката дейност, на всички нива от социалната стълбица
- * Върхът на развалата бе неолиберализмът, чрез пипалата на който *Deep state*, ползвайки необятен паричен ресурс, плъзна да разяжда мозъците из целия свят и така да го завладява
- * *Samuel Huntington*: “Светът преживява сблъсък на цивилизациите”

* *Ivan Daraktchiev*: “Светът преживява конфронтация между Американската ‘ценностна система’ и всички останали, чисто традиционни такива”

Б) Европа

* Първо индиректно, а по-късно и директно “Американският вирус” започна да прониква в Западна Европа през 1980те и към края на 1990те постигна доминантна позиция

* В бившите страни-членки на СИВ видимо проникване започна в началото на 1990те и за десетина години достигна пикова стойност, която все пак е далеч от мнозинство предимно поради това, че:

а) борбата за оцеляване е модус операнди на преобладаващата част от българите, и

б) духовното е все още водещо начало при повечето наши сънародници

В) България

* Тотална конфузия: очакването беше при “демокрацията” да просперират най-способните, а “успеха” мошеници, крадци, бандити и техните блюдолизци - лесно корумпируемите, некадърните и недообразованите

* Морал: неолибералите са на път да разложат нацията

* Справедливост, ред и законност: мафията владее всичко

* ЕС: “бляскаво” бъдеще за периферията

* *Post BREXIT EU*: “стратегия” за следващия период --> разширяване чрез нови членове-бедняци... (перфектен пример за шизофрения)

* ***Приоритетите на България: точно противоположни на приоритетите на ЕС***

Г) България - Резюме

Национална сигурност = функция на икономиката

Икономика(БГ) = 0 --> Национална сигурност(БГ) = 0

Икономика = 0 --> Просперитет = 0

Икономика = 0 --> Бъдеще = 0

=====

Икономика --> 0 = България --> 0*

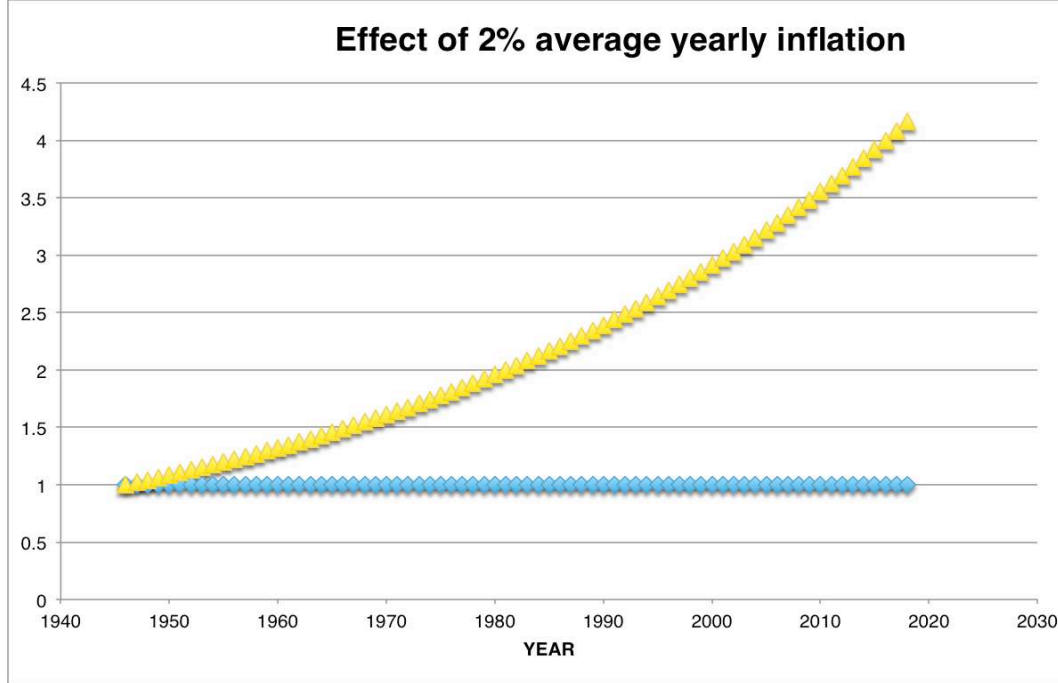
(относителният дял на БГ-икономиката в ЕС ще продължава да намалява, точно съответстващо на нейното маргинализиране)

Защо икономиката на капиталистическото стопанство неминуемо води до непрестанно нарастване пропастта между бедните и богатите слоеве в Номенклатурокрацията?

Две са основните, най-важни от практическа гледна точка отлики между социалистическата и капиталистическата икономическа система: собствеността върху средствата за производство и инфлацията. При втората система вторият параметър изпълнява двойствена роля: (1) на барометър за икономическата активност и (2) неин регулатор. Един по-внимателен анализ демонстрира доколко ефикасно свойствата на инфлацията, и по-специално динамичната ѝ характеристика в режим на акумулиране, може да се използва за прогнозиране както в близък план, така и в далечна перспектива, на икономическата активност.

За визуализиране на горното на графиката на Фиг. 1 е показана еволюцията на един икономически параметър - средна заплата, цена на продукт и пр. при вариант без инфлация и при средна годишна акумулирана инфлация от 2%. Видно е, че след достатъчно дълъг период (около 70 години) инфлацията ще причини дадения продукт да струва над 4 пъти повече в сравнение със стойността му в отправната точка. Ако визираще заплата, която се индексира с пренебрежимите 2% годишно, а си представим, че неизменната права е напр. непроменяемата (или пренебрежимо увеличаваната) работна заплата при социалистическото стопанство, ще схванем веднага причината работниците у нас да завиждат на своите

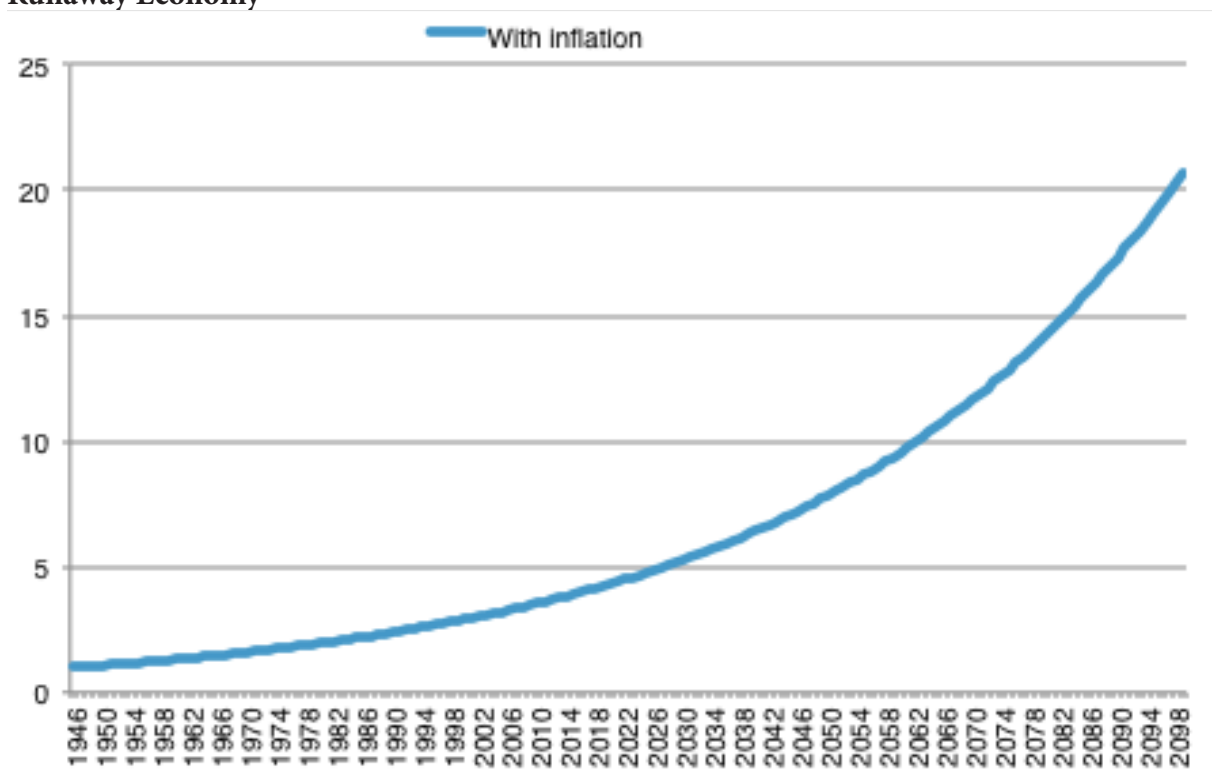
колеги на Запад към края на “соца” - без да се сещат, че и разходите им подлежат на подобна промяна.

Фиг. 1

На следващата графика, Фиг. 2, е представена еволюцията на съответния икономически параметър при същата нищожна (символична) инфлация през един по-дълъг период, около 150 г., за да се види влиянието на характеристиката на тази еволюция, която маркираме с термина “акумулирана”. Видно е, че в края на периода параметъра се е увеличил над 20 пъти спрямо началната си стойност, докато в средата на периода стойността му бе “само” около 4 пъти. Очевидно, причината е, че резултатът от акумулираната инфлация се описва от експоненциална функция. Също така очевидно става, дето такова развитие на системата неминуемо ще предизвика световна катастрофа от типа световна война, революции, глобални бедствия - още повече, че тук сме използвали нереалистичния случай на средна годишна инфлация от 2%. Не случайно съм използвал термина “Runaway economy” (“Fiscal Breakdown” също пасва добре).

Runaway Economy

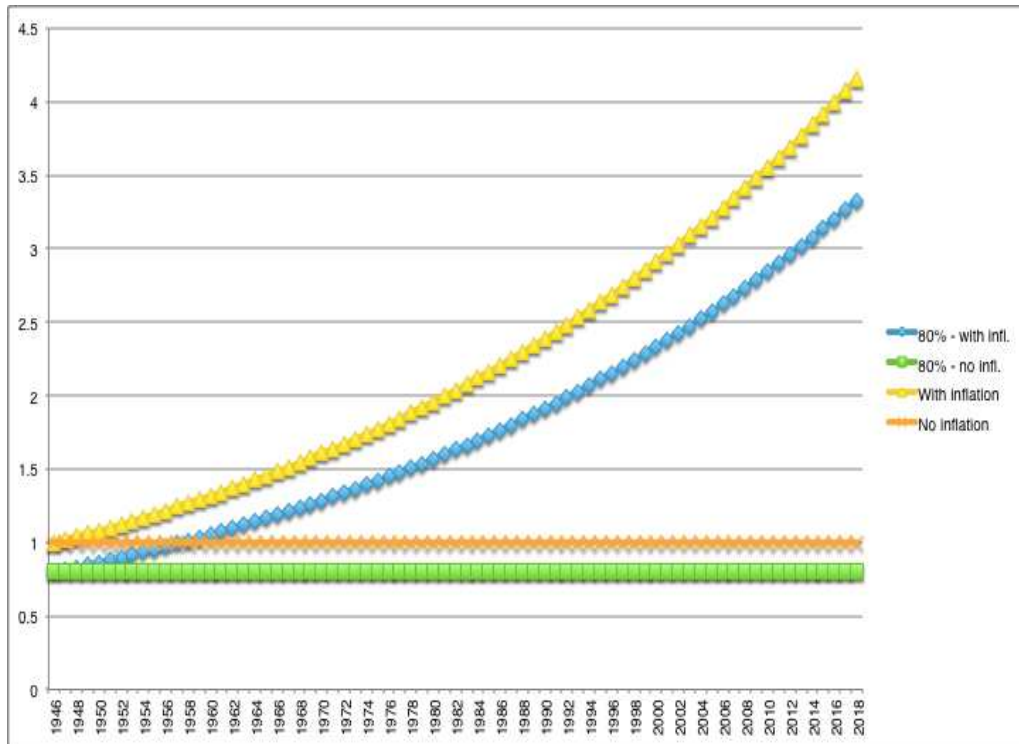

Фиг. 2

След този пример очаквам никой да не си прави илюзии, предвид това, че тази е неотменима характеристика - *conditio sine qua non* - на “пазарната икономика”.

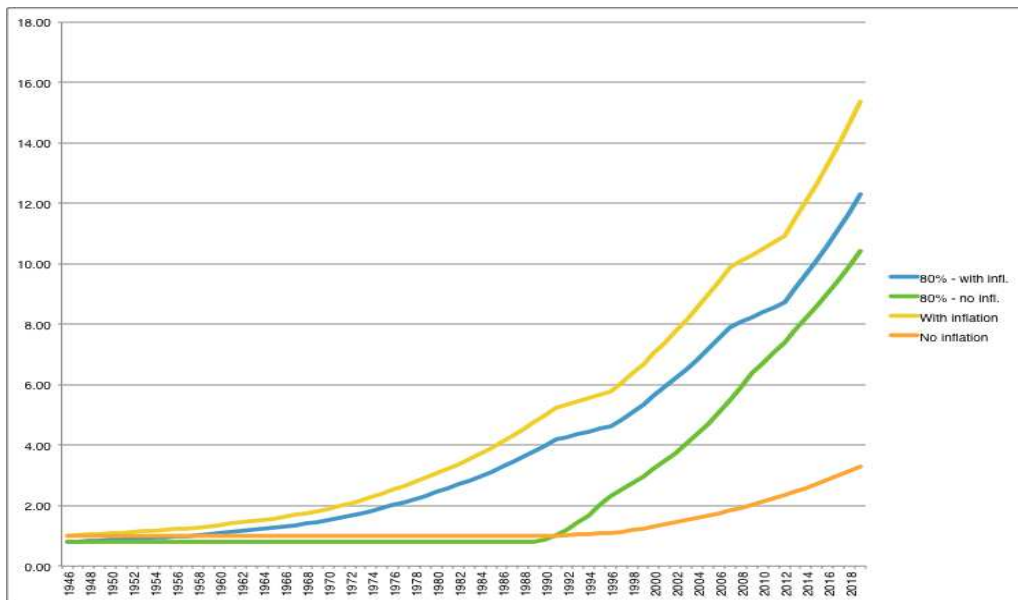
Някой може и да се досети какво се случва периодично в страна с икономика пред Breakdown: срыв на банките, война, революция, обезценяване на валутата... тоест, изпускане на пара, зануляване на (някои) сметки - и после всичко започва отначало!

На следващите две графики е представен опит да се обясни отговора на въпроса “Кога ще ги стигнем?”... На Фиг. 3 виждаме симулирана една теоретична идилия: след края на последната световна война стоки и

Фиг. 3

доходи са с приблизително еднаква стойност. В социалистическата икономика средната базисна заплата е приблизително постоянна (увеличението ѝ е пренебрежимо малко), а в капиталистическата расте с инфлацията (тук вземаме отново минималните 2%). Разходите за ежедневни нужди приемаме за около 80% - те отново са постоянни за “соца” (макар някои цени с времето да бяха намалявани, за облекчаване потребителските нужди, тук те могат да се пренебрегнат), а растат с инфлацията за пазарната икономика. Вижда се, че с времето (тук след 70 годишен период) “ножицата” за едната система си остава скромно малка, докато за другата е нараснала значително. Това, което не се вижда, е, че тези двадесетина процента - при условие, че не се харчат за стоки и услуги извън системата - са достатъчни за спестявания, забавления или инвестиране, тъй като големите харчове за всяко семейство (образование, медицинска помощ, ваканции) се поемат от соц-държавата и не се показват в сравняваните параметри. Също така не прозира тук и сигурността, която имаха пенсионерите, които не само живееха прилично, но и помагаша финансово на деца и внуци.

Фиг. 4

На Фиг. 4 е представена по-реалистична картина на това, което се случи след “кадифените революции”: След 1990 г. разходите за преживяване започнаха да се увеличават стремглаво и се приближават към стойностите им при капиталистическото стопанство (за което на графиките тук е приложена стойност на инфлацията варираща между 5 и 2%). В същото време, започвайки от ниската стойност към момента на стартиране, даже 5% инфлационен коефициент приложен към заплатите не може да ги повдигне достатъчно, за да спре мизерията; очевидно е, че при пенсионерите трагедията е още по-голяма, още повече, че за тях е късно да тръгнат на гурбет, както правят по-младите българи. Този процес ще продължава до безкрайност, ако не се прокара радикална реформа.

Как да наваксаме изоставането?

При настоящата социо-политическа система изоставането не може да се навакса – то просто ще продължава да нараства

Тук ще приведем само два примера, които демонстрират валидността и непреходността на горното твърдение:

* Според МВФ (2009):

Средният доход (БГ) = 1/3 от (Средният доход за 25те “стари” членки).

За да се повдигне той до 2/3, в следващите 20 години:

(i) БВП трябва да расте с 5.5% годишно;

(ii) Продуктивността трябва да нараства средно с 1% годишно;

(iii) Създаването на нови работни места трябва да става с безпрецедентна скорост, така че не само безработицата да изчезне, но и голяма част от пенсионерите да бъдат ангажирани в създаването на добавена стойност.

**

Richard Rahn: “The Success of Eastern Europe”; From the desk of Richard Rahn on Thu, 2012-09-06 15:08.
<https://www.brusselsjournal.com/node/4979>

BECOMING MORE PROSPEROUS

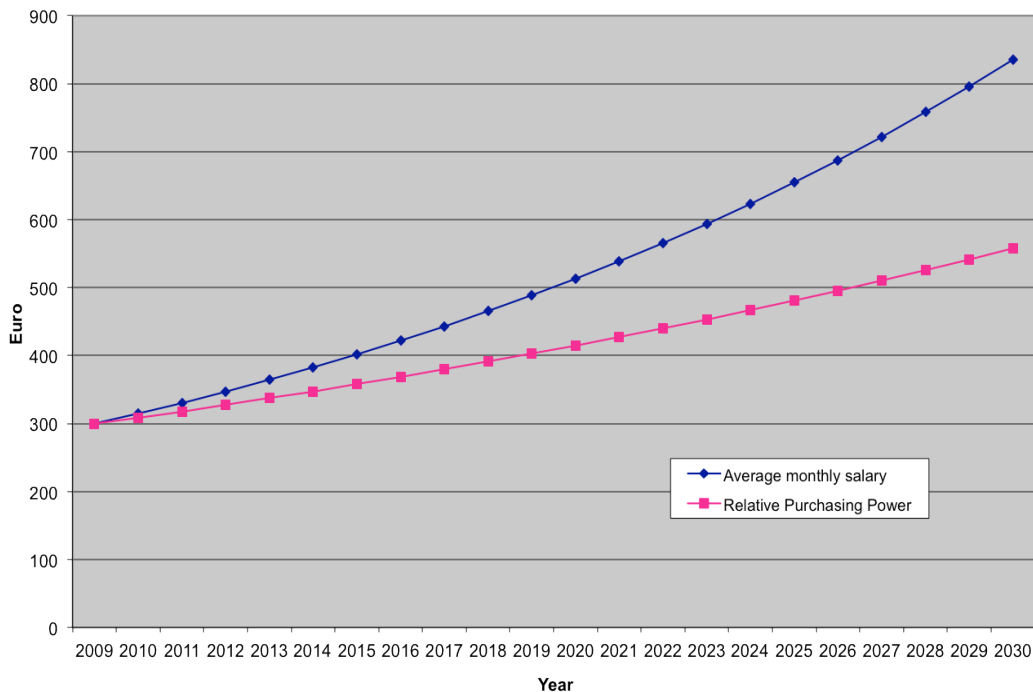
	Government spending as % of GDP 2011	Debt-to-GDP ratio 2012 %	GDP per Capita on PPP Basis (Current International Dollars)	Maximum Individual Income Tax Rate, 2012
Bulgaria	35.2	16.7	13,980	10%
Czech Republic	43.4	43.9	24,190	15%
Estonia	38.2	6.6	21,270	21%
Hungary	48.7	79.0	20,380	16%
Latvia	39.1	44.6	17,820	25%
Lithuania	37.5	42.7	19,690	15%
Poland	43.6	56.1	20,450	32%
Romania	37.7	36.3	15,140	16%
Slovakia	38.2	46.4	22,610	19%
France	55.9	89.2	35,860	45%

Sources: EuroStat, World Bank, KPMG

Why are the nine doing better than the rest of the EU?

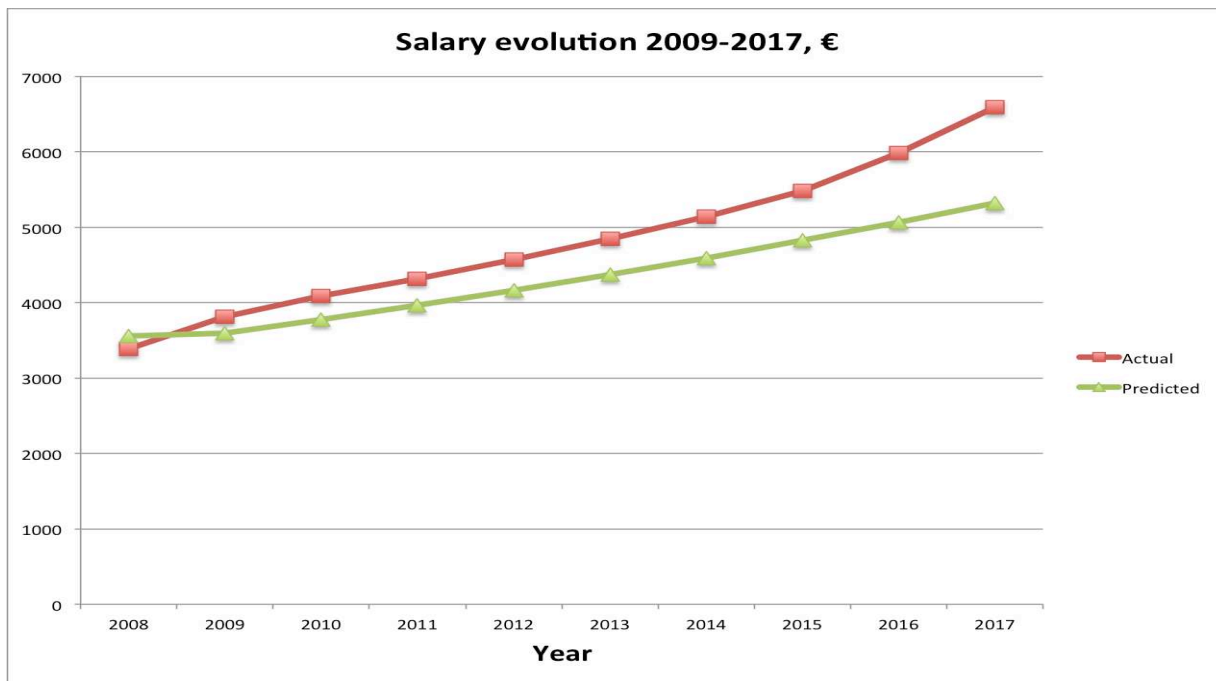
Този нещастен дилетант ми вдигна кръвното с горната статия, не благоволите да отговори на предизвикателството, което му отправих с “Отворено писмо” критикувайки “анализа” и “изводите” му, произтичащи от формалното сравняване на шепа стандартни макроикономически параметри. След което, 6-7 години по-късно излезе със статия, в която се оправда за неудачното си обявление за “Успехът на Източна Европа” и още повече за предсказанието си, че много скоро консултираните от неговия отбор юнаци държави ще надминат Франция по просперитет... Причината била в прекомерната емиграция от всички тези страни - и това било попречило да се осъществят всички чудеса на икономиката, които той и хората му били заложили в “новите” икономики. Никой не му възрази, че точно той и хората му, ръка за ръка с местните “реформатори”, са изначалната причина за масовата емиграция. За мен също нямаше вече смисъл да си губя времето с разни обеднели консултанти (статията му и последвалите събития демонстрираха, че той си е вярвал, а не е сътворил нарочно огромната беля, която навлече на всички новоизлюпени “демокрации”) - много по-важно е да се опитам да посоча на моито сънародници, че трябва да престанат да сънуват дето само в България е мизерия, и само българите масово емигрират. Отворете си очите, моля - и повечко четете материали, които не са писани от неолиберали и техните блюдолизци!

Salary Evolution

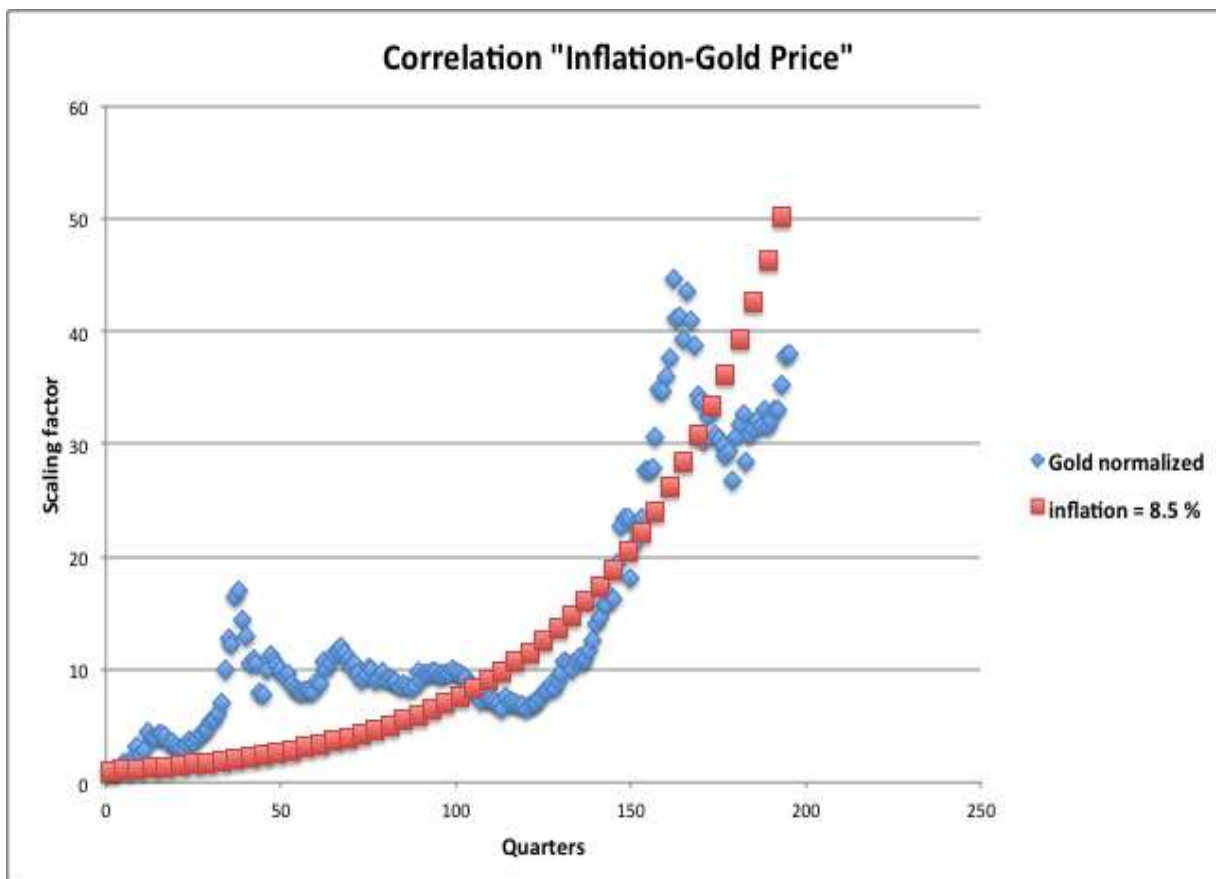
Фиг. 5

През 2009 г. симулирах най-вероятното развитие на средната работна заплата за следващите 21 години и съответстващата сравнителна покупателна способност на българите (Фиг. 5). Изводите от симулацията определиха и заглавието на главата от книгата, в която това изследване бе публикувано - “Основните икономически предпоставки предопределящи предстоящата революция в България”. След девет години направих сравнение между предсказаните и реално отчетените данни (Фиг. 6). От графиката се вижда, че максималното отклонение от предсказаната стойност е +20% в последната точка от разглеждания период, тоест след деветата година, което и само по себе си е много добър резултат, но реалностите сочат, че положението е даже по-лошо и от мрачната прогноза. Наистина, тук трябва да се вземат предвид и граничните условия, а в случая поне двата най-важни параметъра недвусмислено демонстрират тенденция на влошаване: 1) държавата непрекъснато оперира на дефицит, в резултат на което външният дълг набъбна от около 10% на около 25% спрямо БВП, и 2) броят на безработните пребиваващи в страната е приблизително непроменен за изследвания период, но е атестиран постоянен поток от нето 50-60 хиляди души годишно заминаващи да търсят работа в чужбина. Така че прогнозата много точно отразява ситуацията, която наричаме “гръцки сценарий”. Колкото до покупателната способност, засега нямаме време и надеждни ресурси, за да я определим в реални измерения (вече показахме, че на официалната статистика може да се разчита, и то с резерви, само относно очевадни икономически параметри). Впрочем, всеки гражданин усеща - и коментира в синхрон с другите - щото нашата благопожелателна корекция за инфлацията от 2% си е чисто и просто *wishful thinking*.

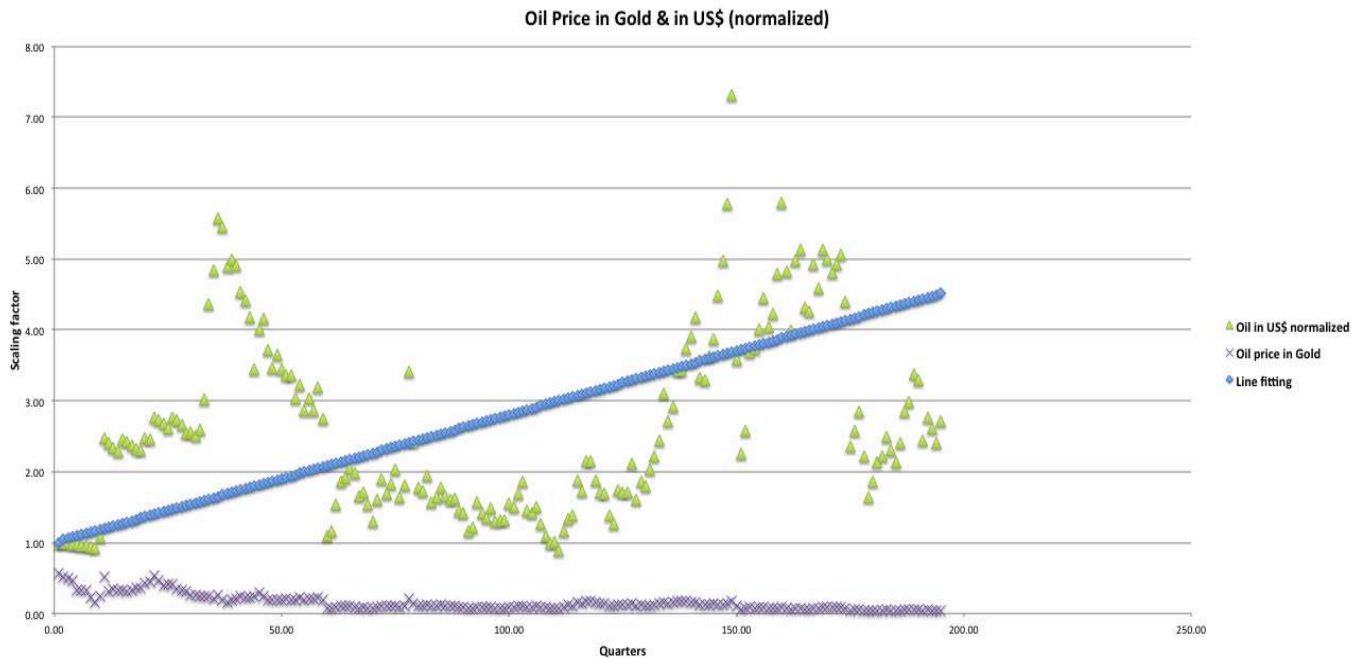
Фиг. 6

Предсказанието “предстоящата революция в България” се сбъдна няколко години по-късно - през февруари 2013 възникнаха спонтанни протести едновременно на множество места из България. Първоначално исканията се различаваха в широк диапазон (демонстрирайки, че нищо не е наред в държавата), но след около седмица протестиращите осъзнаха, че просто цялото управление е порочно из основи и е необходима цялостна, радикална промяна на системата. Разбира се, липсата на координация и единодействие помежду различните протестиращи групи позволи на Номенклатурата да ги разедини и разцепи, да провокира, подкупи и привлече някои от водачите им и така с времето началната вълна бе размита и туширана... Сега народът е пред дилема - следваща революционна вълна, или *exodus* и ликвидация на държавността!

Фиг. 7

Що се отнася до инфлацията, неотдавна публикувахме резултатите от едно упражнение, което позволява да се направи оценка на средната годишна кумулативна инфлация на база цената на златото в долари през последните 50 години, т.е. след отказа на САЩ от златния стандарт (Фиг. 7). Оказа се, че вземайки предвид всички фактори, а не само т.нар. “потребителска кошница”, ефективната средна инфлация е около 8.5%! Този резултат пасва най-добре с всички направени досега изводи, било по теоретичен път, или според дългогодишни практически наблюдения, както и свидетелства на множество отделни индивиди измежду личните ми контакти. Един от опитите да се провери валидността на тази стойност включва съпоставяне на еволюцията на цената на петрола в злато и в щатски долари (Фиг. 8).

Фиг. 8: Цена на петрола в долари и злато. Абсцисата е в триместри; начална точка - средата на 1971 г.

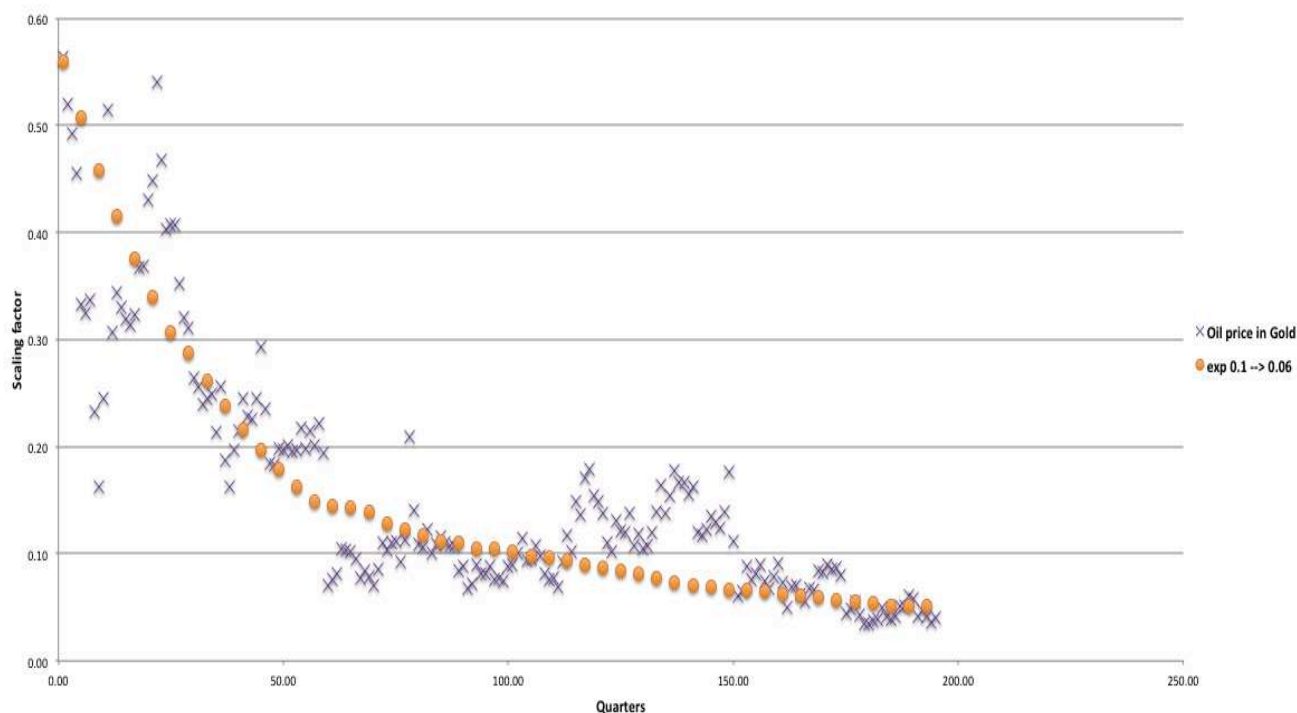
Както се вижда от графиката, цената на петрола в долари, при всичките огромни флукуации, се движи бавно нагоре около права линия с наклон около 20%. В съответствие с предишната графика (Фиг. 7), цената на петрола в злато при компресията на диапазона наложена от разполагането заедно на двете графики на Фиг. 8, представлява една квази-логаритмична права линия. Както се вижда от Фиг. 9, в по-подходящ мащаб тази крива всъщност е бързо затихваща линия от реципрочно-експоненциален тип, описваща се най-близко от уравнението $y=1/\text{EXP}\{[10\% \rightarrow 5\%].x\}$, което поведение е напълно съвпадащо с очакваното за цената в стабилна “валута” на продукт от типа *commodity*.

Приведените тук илюстративни материали потвърждават (i) обясненията ни за развитието на събитията през последните няколко десетилетия, и (ii) очакванията ни за предстоящите в близък и среден план радикални промени: разцепване на ЕС, реформиране на социо-политико-икономическата система в поне няколко от бившите страни-членки и пр.

Както бе демонстрирано, надеждата на българите за придвижване нагоре в класацията на средните заплати в ЕС са илюзорни и никога няма да се сбъдне. Същото е положението с надеждата, че потокът на гурбетчиите ще понамалее - ежегодно 50-60 хиляди души напущат и изложените обяснения илюстрират твърдението, че **само радикална промяна на социо-политическата система може да подобри положението.**

Показаните графики поясняват също и положението на пенсионерите: (i) както геноцидът срещу тях като директен резултат от рязката промяна на системата, при което държавата не спази своята част от трудовия им договор, така и (ii) позицията на непрестанно обедняване, в която ги поставя при новата система. Не трябва да се забравя, че в подобна незавидна ситуация са пенсионерите от всички Номенклатурокрации.

Oil Price in Gold & in US\$ (normalized)

Фиг. 9: Цената на петрола в злато сравнена със симулационна крива обратно пропорционална на квази-експоненциална функция с променяща се величина (тук инфлацията), варираща от 0.1 до 0.05.

Неадекватността на пенсионните системи в цял свят се корени в подценяването (съзнателно или не) вече десетилетия на методиката за оценка на инфлацията и справедливото ѝ прилагане. Влиянието на демографския фактор е отделно и то просто се наслагва върху горното, когато възникне. Но инфлационният ефект присъства винаги, независимо от демографията, защото е органично присъщ на капиталистическото икономическо стопанство (пазарната икономика).

Излъчване на нов управляващ елит?

За всеки, който е осъзнал, че проблемът е чисто ендемичен за системата, този въпрос е безсмислен.

Възможно ли е единението на българите?

Да, при условие, че се сформира едно достатъчно голямо ядро от ентузиаста на промяната, които да дадат от себе си време и усилия за пропагандиране на единствената смислена национална стратегия за Възраждането на България, да увлекат мнозинството и да прокарат в НС предвиденото законодателство.

ИЗВОДИ

- 1) Икономиката на България е най-най-най-неотложния ѝ приоритет
- 2) При настоящето социо-политическо устройство – независимо дали във или извън ЕС – възраждане на икономиката не може да се осъществи
- 3) Единствено радикална промяна на социо-политическото устройство дава шанс за едно ново Българско Възраждане – никакви “малки стъпки”, тоест еволюционна промяна, не могат да помогнат
- 4) Националната стратегия вълпътена в Програмата на ДД ЗАЕДНО е единствената смислена надежда за България

Литература: Всички цитирани тук твърдения, конкретни данни, анализи и фактологически материал могат да се намерят в публикации на <https://independent.academia.edu/IvanDaraktchiev> и библиографията към тях

КАКВО ТРЯБВА ДА МАХНЕМ И КАКВО ТРЯБВА ДА СЛОЖИМ В ЕДИН ПРОЕКТ

Димитър Ил. Димитров

ПРОЕКТЪТ: ИЗРАБОТВАНЕ НА НАД-ИДЕОЛОГИЧЕСКИ И НАД-ПАРТИЙНИ МЕХАНИЗМИ ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО

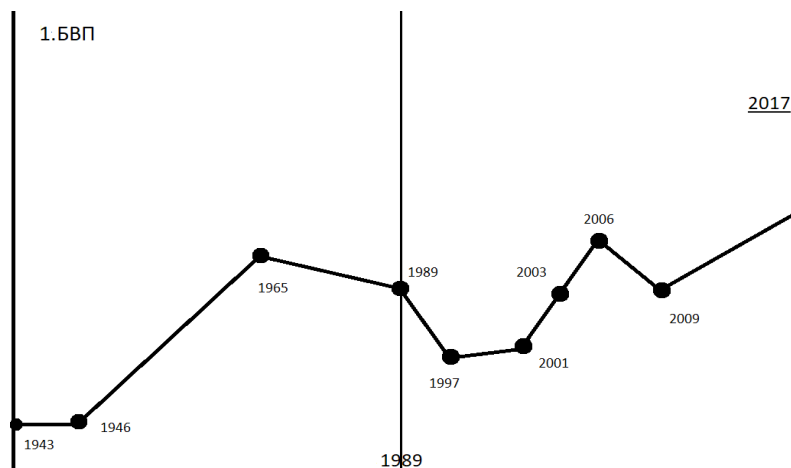
- Текущо и Бъдещо Състояние на България
- Как да Наваксаме Загубеното ?
- Какво да се Прави
- Излъчване на Нов Управляващ Елит
- Възможно ли е Единението на Българите?

Бих искал да направя една редакция на въпросите и/или по-скоро на целите, които са поставени и формулирани от медиатора на тази дискусия, за да мога въобще да ги коментирам. Настояще и Бъдеще не могат да се обсъждат без Минало – това е императив – тъй като без него тях няма ги има, т.е. нямаше да има какво са обсъжда. Но съм съгласен, че предвид определените проблеми пред настоящето и бъдещето на България, трябва да бъдем икономични с него. Нямам намерение да засягам определени въпроси, които напоследък упорито ни се налагат, като например новата мантра за „100 Годишната война“, която се била водила в България. Тезата изглежда на пръв поглед академично безобидна, но не е такава. Ако например тя се разглеждаше тук, щеше да провокира у мен прибръзан отговор на горния въпрос „възможно ли е да се обединим“, който щеше да бъде НЕ. Моето мнение е, че тази мантра не само е несъстоятелна, но е и непродуктивна и именно поради това се повдига непрекъснато от среди, които много добре знаят защо го повдигат и от среди които не знаят, но папагалстват.

Задължително е обаче да обсъдим тук най-близкото ни минало, така нареченият ПРЕХОД, който все не свършва, според тези, които трябва да ни обяснят неща, които ние намаме време или капацитет да анализираме. Например снощи гледах редовния „Референдум“ по БНТ, който изгуби времето на всички, на водещата, на участниците, на всички гледали го, включително моето – тук не включвам статистите отзад, защото те получават възнаграждение. Времето ни беше загубено още от самата тема, „Държавно или Частно“, и след това от разгледаните под-теми, „по-малко или повече регулации, плащания на ръка, електронни здравни карти, касови апарати, бизнес софтуеър и др. под., обсъждани от вечните за „прехода“ ни Проф. Дуранкев и Емил Хърсев. На всяка крачка ни в клин ни в ръкав - как щяла да ни осъди Европа, неясно точно за какво. За мен в дискусията смислено прозвуча единствено въпроса „може ли, или не може да се върне времето“, който за съжаление не получи отговор.

ПРЕХОДЪТ

В хода на изложението ще се опитам да докажа една основна теза, а именно, че появата и налагането на някои днешни мантри, едната вече посочих, се използват не само за манипулация на обществото, т.е. на манипулираните, но и за оправдаване на действия и/или бездействия на манипулиращите. Възможно е прословутият ПРЕХОД, който като че ли все не свършва, накрая да излезе, че въобще не е съществувал, нали все още си спомняме „Развитото Социалистическо Общество“, за което и днес някои си мислят, че понеже то не се е случило, не можал да се случи и Комунизма. Ако на манипулаторите им стане удобно, може накрая да се получи, че щом прехода не свършва, може да не го е имало. Ще се опитам да докажа, че не само го е имало, но и че е свършил, при това преди около 15 години.

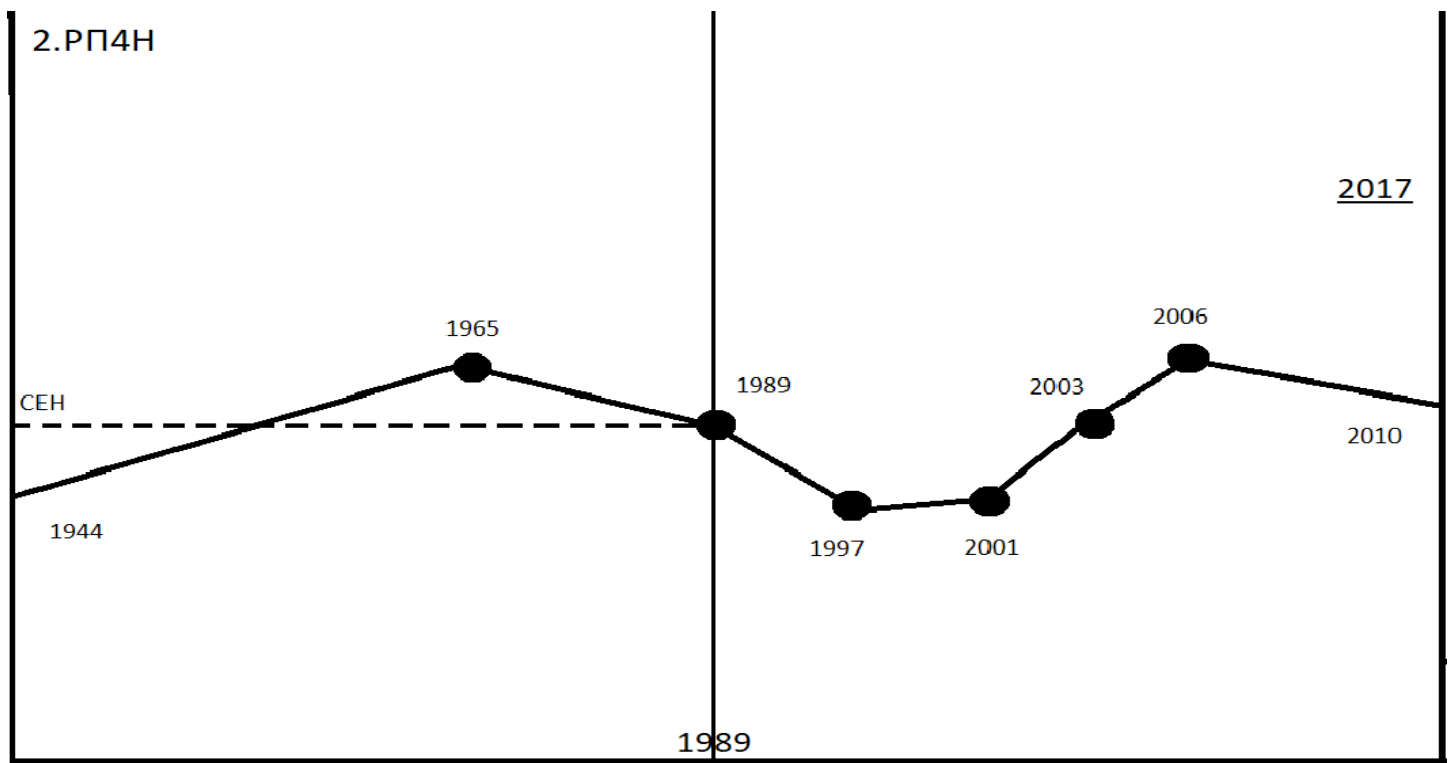
Да разгледаме ФИГУРА 1:

Вземам 1989г. за централната точка на тази крайно опростена диаграма, защото спрямо нея трябва да търсим края на прехода, т.е. в изравняването с нейното ниво в прогресивна проекция. Регресивната проекция съм дал не само за симетрия, но и за обратно сравнение.

През 2017 г. БВП на България надхвърли за пръв път 100 млрд. лева/ 50 млрд. евро, т.е. двойно колкото е бил в 1989 г. (22 млрд. долара). Една Сърбия, която никога не е плащала репарации, а само е получавала огромни контрибуции, и която доеше и двата лагера, е произвела само 40 млрд. долара БВП. Какво казват платените анализатори, тук представени от „икономиста“ Георги Ангелов, за тези „постижения, успехи, добри резултати“ и т.н. Ето какво: „разбира се, те се дължат на приемането ни в ЕС“ – ето едно напълно невярно твърдение. Затова съм сложил професията икономист в кавички, тя често се използва за тиражиране на неистини. Какви са данните наистина? Както се вижда, нивото от 1943 г. (военно-временно положение) е достигнато в края на 1946 г., достига своя пик в 1965 г., след което започва плавно да спада до отправното (за нас) ниво от 1989 г., последвано от стромолясането след тази година, с което започва това което наричаме „преход“. Забележете кога нивото от 1989 г. отново е достигнато, т.е. преходът свършва – в 2004-5 г., т.е. ДВЕ ГОДИНИ ПРЕДИ ДА ВЛЕЗЕМ В ЕС.

Истината, която манипулаторите спестяват е, че възстановяването се дължи на Българския Народ (въпреки тежкото положение, в което е поставен), на качествата на тези 80% от него, които някой нарече „дебили“ а друг „лош материал“. Тук трябва да отбележа, че по време на прехода поне 15% от оставащите 20% са крали от този БВП.

Нека погледнем сега данните за средния РПЧН (реален приход на човек от населението) в България за периода 1965-1989-2013 (ФИГУРА 2):

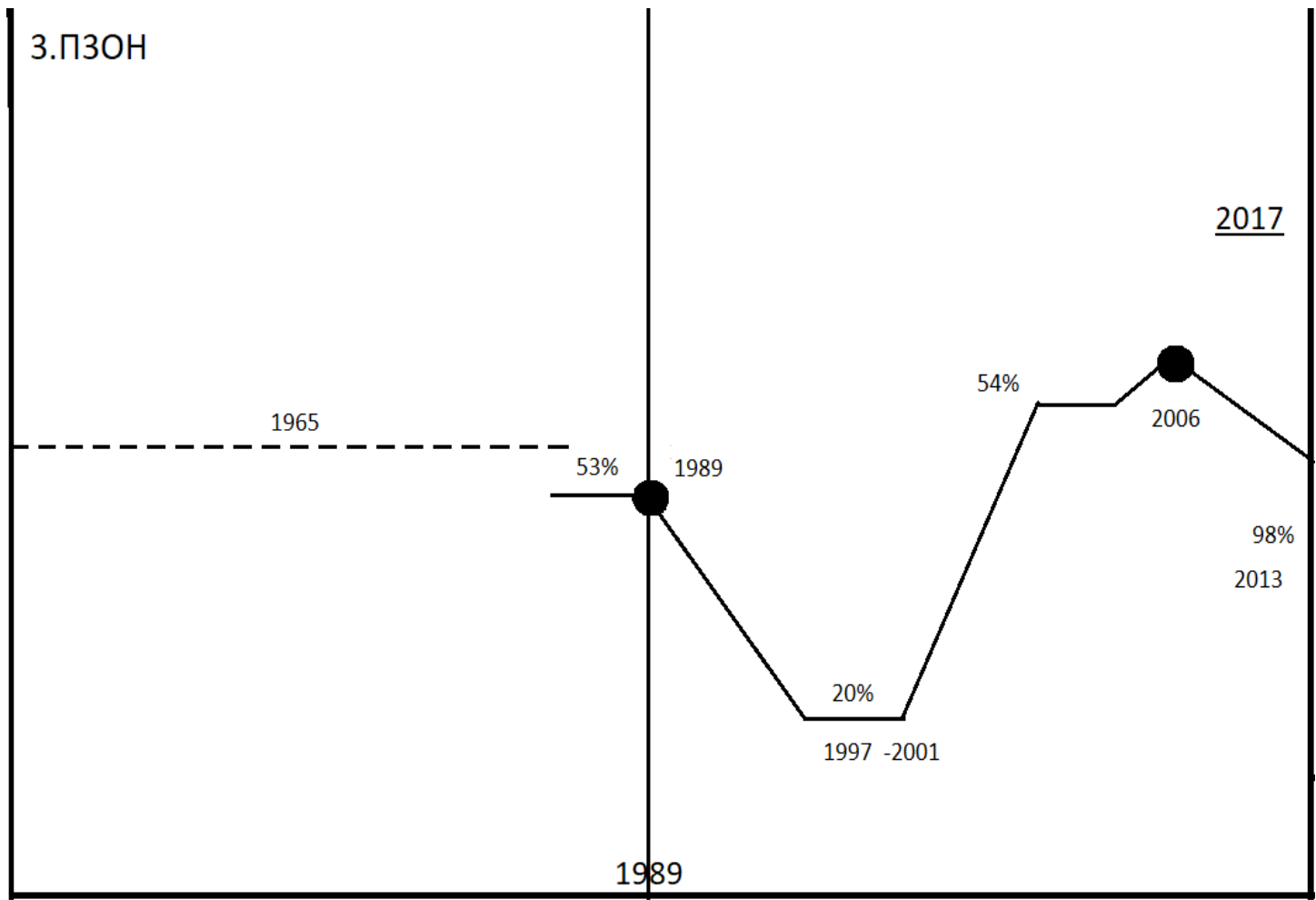
Към 1989 г. България е около средното европейско ниво, ето една изненада, която я има в статистиката, но къде е в медиите? Всъщност към 1970 г., когато е пикът на соц.-икономиката, тя дори е малко над средното европейско ниво! Следва прехода и неговото дъно около 1997, от което тя започва бавно да се отлепва. Но ръста ѝ до 2001 г. е незначителен (всъщност, почти е без растеж) и периодът 1998 -2001г. всъщност е стагнация – това е реалния успех на другаря Костов. Къде е обяснен този „успех“ по истинските данни от медиите и от анализаторите?! Средното европейско ниво е постигнато отново в един по-малко от три годишен период 2001-2003г. (т.е. Царят всъщност се „провали“ за малко). Около 2006 г. РПЧН достига своя пик и плавно започва да спада към 2007 г. при Тройната Коалиция, две години преди Световната криза, зад която управляващите се скриваха. Къде са били медиите, за да изобличат този мит?

Да разгледаме сега Продължителността на живота - виж ФИГУРА 3:

Продължителността на живота е константа от 1965 г. до 1989 г. и е на средно-европейско равнище. Най-ниска е, разбира се, към 1997-1998 г., дъното на прехода, а нивото от 1989 г. е достигнато в 2001 г., шест години преди влизането ни в ЕС и от тогава ръсте, като към 2013 г. е с три години по-високо от 1989 г. Има ли Европейски (ЕС) контекст в тези цифри, има или няма, трябва да отговорят анализатори и да информират медиите?

Процент заети от общото население : до 1989 г. всичко е константно, почти 53% от населението работи. Това ниво е надхвърлено

преди приемането ни в ЕС, пикът е бил към 2006 г., а към 2013 г., т.е. след приемането ни в ЕС, е дори по ниско (48%).

Някои фокусиращи вниманието ни акценти:

БВП пада бавно в периода 1985-1989 г. и от там е почти в свободно падане до 1997 г., но от 1998 г. до 2000 г. не се покачва (?), т.е. „растежа“ при Костов го няма. Няма и как да го има. Това е заключителния етап от ПРЕХОДА, КОГАТО ГЛАВНО СЕ КРАДЕ. Растежът е от 2001 г. до 2006 г. - пак напомняме, преди ЕС, като най-високото ниво от преди промените (1965 г.) е достигнато в 2008 г. и започва да пада ПРЕДИ Световната криза от 2009 г. Не само двете оправдателни мантри се изясниха, но и ясно се очертаха периодите, които трябва да се разследват 1998-2001 г. и 2006-2009 г. и ако ТУК ХОРА КАТО ВАС ПОИСКАТ СЪД, ХОРА КАТО МЕН ЩЕ ГИ ПОДКРЕПЯТ.

Нека дам и аз думата на някой авторитет по този така важен демографски аспект – раждаемостта. Доц. Д-р Георги Бърдаров, зам.-декан на Геолого-географския факултет, който смята този въпрос за клише: „Клишетото Ниска Раждаемост НЕ Е ВЯРНО“. Според него тя си е „същата през последните 100 години“. Да, тя била по ниска от тази в 1920 г., но пък детската смъртност в Европа (базата за сравнение) била също по ниска – най-ниска в Италия (7,6 промила), най-висока в Ирландия (12 промила), а в България е 9 промила. Проблемът бил във високата смъртност, 15,5 промила, винаги тук сме били в регресивната тройка, като в Магреш и Чупрене тя стига до 30 промила, което е съпоставимо с война или пандемия. Макар, че не съм проверявал данните, на мен ми е ясно, както вероятно на всички, че тук имаме проблем, и че проблемът не е демографски, а е изцяло политически. Независимо, че според „експерта“ ни „Ирладците които са 4,8 мил. върху 70 хил.кв. км. си живеят идеално.“

НО ТОВА НЕ Е ГЛАВНИЯТ ПОЛИТИЧЕСКИ ПРОБЛЕМ!

Главният политически проблем на България не е абсолютната раждаемост, а циганската раждаемост и не е в празното медийно оригиналничене с въпроси или предвиждания „кога ще се роди последния българин“, а колко ще бъдат циганите след например 20 години! В 2001 г. те са били 325 343, а към момента са около 900 000, като предвижданията (на Георги Бърдаров) са към 2050 те да са 21-22% от българите. Приложете елементарна математика към този % и % на другите „български“ етноси и ще получите прогноза за развитието на клиничното състояние на Българската държава. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРОБЛЕМ С ПОВИШЕНА ТРУДНОСТ, много по сложен и от хазарта, защото е политически некоректен. Всички правозащитни организации вече

потриват регистрациите си и изчисляват глобите, които ще плаща България, ако посмее да адресира този свой жизнено важен проблем.

НЕЩО, КОЕТО ВСИЧКИ ИСКАТ ДА Е „МИНАЛО”, ЗАЩОТО ГИ УЛИЧАВА

Борбата, която се води в Родопите – ето нещо, от което никой не се интересува и/или страни от него. И това е така, защото проблемът независимо дали ще го определим като Граждански, Политически и/или Етнически е ПОЗОРЕН за нас ВСИЧКИ!

Тук пак не можем да минем без минало, но вече от „дебрите” на 19-20 век. Според Шафарик, през 1842г. говорещите български език мюсюлмани са 250 000, а според доклад на руски дипломат от 1877 г. те са 300 000. Към 1934 г. те са 110 322 (от преброяване на населението), което се отчита като огромно постижение на държавата и лично на Царя, който наистина е бил изключително популярен сред тях, но реално се дължи на самите „помаци”, които доброволно се връщат към религията и/или имената на дедите си. След 9ти септември настъпва, както във всичко останало, „пълен бърдак”, както казва народа (и ние и „помациите”), като са приложени ужасяващи репресии върху тези, които инициират смяната на имената. Започват да се употребяват десетина различни наименования за българо-мохамеданите. Новата власт не знае как да ги нарича, а по принцип тя е от тези, които не питат, дори когато не знаят. Макар и трудно, към края на 40те години все пак се налага връщането на названието „българо-мохамедани”. За съжаление през 1956 г. (годините на „голямата” промяна), комунистите, уж правоверни интернационалисти, въвеждат термина „националност”, може би за да премахнат „вероизповеданието” от името(?) и СЪЗДАВАТ помашката „националност”, която е и специално преброена отделно в 1957 г. – 138 643. Народът е казал „лесно сринатото трудно се дига”. Направената в този случай беля не може да се поправи с това, че „етно-демиграфски въпроси” не са включени във въпросника за преброяването в 1985 г. След 1989 г. са въведени пък три нови категории за задължително самоопределение – „етническа група, майчин език и вероизповедание” – от ясно, по-ясно: да не се чудим, че почти веднага 25 540 мюсюлмани с български майчин език се определят като „помаци-турци”. Поради всички тези действия и/или бездействия на нашата българска държава, на всички нейни правителства, тези „турци” към 1992 г. са вече 65 085. Едва в 2001 г. нещо е направено като за преброяването трите категории посочени по-горе стават доброволни, което означава, че на практика те изчезват. Направено е тихомълком, за да не се усетят „правозащитниците”, което и стана, а „турските” помаци изведнъж намаляват наполовина. Днешното състояние е 153 000 „помаци”, от които 118 000 българо-мохамедани и 21 904 мохамедани-турци, т.е. потурчени от НАС българи. Ако обобщим, от 300 000 в 1877 г. (резултат от 200 г. насилствени потурчвания), за около 50 г., към 1934 г. остават 110 322 (няма преброяване през военните години), т.е. почти три пъти намаление. Окончателната равностетка е, че до 1934 г. нашите държавници от всички цветове са върнали на 190 000 българи етническата им принадлежност, а след 1934 г. нашите държавници (от всички цветове) са потурчили отново 20 000 българи.

ТОЗИ ВЪПРОС ИМА ОГРОМЕН ПОЛИТИЧЕСКИ ПРИОРИТЕТ И ПОТЕНЦИАЛ ЗАЩОТО Е И МОРАЛНО ПРЕТОВАРЕН.

Отново, ще се върна към цифрите, защото искам да отбележа, че това, което определяме като развитие в исторически план в периода 1934-1944 г. до голяма степен се дължи на една обективна даденост – били сме „закачени” за Германия, нещо, което винаги е било търсено, всички го търсят и днес. Почти цялата ни търговия е била свързана и е зависила от Германия, а обемът ѝ към 1934 г. спрямо 1919 г. е три пъти по-голям. Така че, всяко „чудо”, както се определя развитието на България в този период, си има нормално обяснение. И двете бивши съюзнички се готвят за война, с най-основателната причина под слънцето – реванш. Това е било известно на всички още от Ньойския договор, който внимателно гарантира избухването на Втора световна война, както е отбелязал и Клемансо. И тук трябва да отхвърлим друга мантра: „Въвличането ни в съюз с Хитлеристка Германия”, един от основните „правно-фактологически” аргументи в пледоариите в „Народния съд” и средство за дългогодишно манипулиране на обществото. В България има само един официален „Призив”, който е обнародван (впоследствие, разбира се, е скрит), в който някой призовава Царя към „незабавен съюз” с Германия. Този призив е обнародван в началото на март 1941 г. и е подписан от Васил Коларов, Георги Михайлов и... на третия си спомням само прякора, Чочоолу. Както е казал народа: „Да би мирно седяло...”. Всъщност от никакви призови не е имало нужда, поради това, че в България по това време съществува пълен консенсус по този въпрос, определян от Българския Национален Идеал.

Има и една субективна причина за това развитие, която е вътрешна. Тя е, че в този период има уедряване на земеделската земя, при което макар че се появява скрита безработица, селското стопанство произвежда 59% от общия продукт, като 60% от него е за вътрешно потребление, а не е „грабен от хитлериисти”, както ще ви изманипулира някой „историк”. След войната, в която Царят до голяма степен съхранява народното стопанство незасегнато, т.е. земеделието (не градовете и фабриките, които са бомбандирани) е извън бойни действия. В 1944г. имаме несравнимо по-добър старт, отколкото всички останали съседни и несъседни европейски страни. Селското стопанство обаче, независимо от това, и поради освен всичко друго и колективизацията, в първото десетилетие изпада в криза. Довоенните нива на селскостопанското производство са достигнати едва в края на 50те години. В средата на 80те години някакъв „стратег” на „развития социализъм”, който работи върху съответна петилетка, вади селското стопанство от списъка на „структуро-определящите отрасли” и го прави „суровинен придтък на Хранително Вкусовата Промисленост”?! Резултатът е 2,5 милиона декара извадени от фонд „обработваеми площи”! В крайна сметка в края на 80те години заетите в СС са под 20% и здравите основи на днешната демографска криза са поставени – от този период започва демографското плъзгане към пропастта на „прехода”, по времето на който земеделието престана да бъде дори „суровинен

придатък”. Това днес е ОСНОВЕН ПОЛИТИЧЕСКИ ПРОБЛЕМ, още повече, че сегашната визия за развитие на България е „приоритет на услугите и обслужващата сфера”, т.е. визия за развитие чрез „слугуване”.

За периода 2014-2020 г. ЕС създаде таван на директните плащания в земеделието, т.е. ограничаване на субсидиите за големите производители. Няма да навлизъм в подробности, но с тази мярка се спира прекомерното окрупняване, което смятам, че в дългосрочна перспектива е правилно, тъй-като не смятам че трябва да се стимулира индустриалното земеделие. България е чудовищен пример в това отношение, имаме си най-големия арендатор в Европа! Но какво се получава от другата страна на аргумента – ЕС става неконкуреспособен и е отворена вратата за американските ГМО продукти. Проста работа, с неизбежна цикличност моделите в наднационалните корпоративни интереси и приоритети се сменят с цел максимални печалби при всяко поредно превъртане на „модела”. Има ли изход от порочния кръг? Ами питайте Английската кралица, или принц Чарлз (той „отговаря” там за земеделието), или Борис, които не са съгласни с тази „проста работа” – ето ти Брекзит. Какво ви казват медиите за тези неща – че Найджел Фарадж бил ексцентрик (както почти всеки образован островитянин) и пияница, макар че той е „тий тотал”(въздържател), като голяма част от образованите островитяни, но по вестниците е винаги с халба бира в ръка. На времето работих в помощ на кампанията на Фарадж и мога да ви кажа, че в нея той заложи на първо място на съпротивата срещу Общата Селскостопанска Политика на ЕС, а след това на емиграцията.

ЕДИН ВЪПРОС ЗА РАЗМИСЪЛ

Когато чуете как всички „сведущи” в България в един глас викат „Не пипайте Конституцията”, (както на времето „Сталину не трогайте”) вече знаете, че там е „заровено кучето”. Тук е необходима книга по-дебела от Конституцията, тъй като тълкуването на законите е по-трудно от писането им. Ще ви запозная само с един (но фундаментален) конституционен проблем, като мисля че съм донякъде квалифициран за това, не само защото познавам теорията (учил съм „държава и право” в курса на баристър Лесли Блайк), но и защото познавам практиката от НС (2001-2005). Баристър Блайк ще се засмее от гроба (той беше с невероятно чувство за хумор) ако се запознае с прилагането на Конституцията в България в частта ѝ за „разделение на властите”. На теория, т.е. тълкувателно, НС е Законодателен орган, а МС е Изпълнителен. България, обаче, е една от малкото държави в света, където на практика тези органи са си разменили местата. Така България за параван е Конституционна държава, но всъщност не е Парламентарна държава. Това се доказва много просто, повече от 50% от законите се предлагат на НС от МС, а от останалите 50%, минимум 30% се предлагат от народни представители, които се използват от МС за вносители, т.е. за „пощаджии”. Другите 20% са оставени за залъгалка на опозицията. Това положение с допускане на минимална вариативност се отнася до всички НС-я, а за отклоняваща вниманието диверсия медиите и коментатори излагат на всенароден присмех, заслужено и/или не народните представители, за да скрият истинските законодатели. Така живеем не в демокрация, както ви разправят, а в диктатура, и то не в изборната диктатура на гръцките „тирани”, а в диктатура подобна на тази на неизбраната от никой ЕК. Защо проблемът е преди всичко Конституционен? Дали защото Конституционният съд, т.е. тълкувателният орган не може да се самосезира, защото така са го замислили „бащите” на прехода, за да си го направят както те искат, с други думи да ограбят народа си. Или ако може, защо никога не го е правил. За установяването на съществуването или на липсата на такъв прерогатив е нужен висш пилотаж в тълкуването на конституционни казуси, но баристър Лесли Блайк тълкува висши казуси на друго място. Знам, че някой от Вас често пишат до МС, Президент, НС, все погрешни адресанти. На тях ще обърна внимание на това, че макар всеки български гражданин да има ясно определено право да сезира Конституционния съд за каквото му хрумне, досега никой не го е правил.

В заключение, бих искал да посоча един основен приоритет, за постигането на който бих се „съюзил с дявола” и да посоча основния според мен проблем пред Бъдещето на България – ЗАГУБАТА НА НАЦИОНАЛНАТА И ДЪРЖАВНАТА НИ НЕЗАВИСИМОСТ. Всичко произлиза и приключва с това, всичко е последица от това. Разбира се винаги могат да се намерат оригинални и/или популярни казузи, посочих ви няколко. Относно два важни световни проблема обаче не мога да намеря задоволителен отговор, ФИНАНСИ и МЕДИИ, поради това, че единият не познавам, а другият не познавам.

Пожелавам ви успех!

Димитър Димитров FLS

ОБЗОР

Върху срещата между представители на различни граждански организации и групи, проведена на 12.02.2020 в гр. Балчик

Срещата се проведе по инициатива на ДД ЗАЕДНО с цел обединяване на представителите на различни граждански формации около идеята за спасяване на България и българите от изчезване. В този първи по рода си форум участваха:

Янко Янков, “Trakia world”;
Стоян Йорданов, ДД ЗАЕДНО;
Иван Даракчиев, ДД ЗАЕДНО;
Димитър Ил. Димитров, ИСИХ;
Костадин Костадинов, ПП “Възраждане”;
Ивелин Михайлов, Фондация “Въздигане”;
Константин Костадинов, Гражданска формация.

Всички присъстващи, представяйки една или повече организации, бяха единодушни в констатацията, че държавата и нацията са в опасност да бъдат изцяло ликвидирани, ако народът не се обедини около единна концепция за радикална промяна на статуквото. Различия прозират в идеите относно промяната, но при установеното наличие на силно желание за обединяване, без което промяна няма как да стане, събранието констатира достатъчно обединителни елементи, преобладаващи по брой над броя на пунктовете, по които съществуват различия.

Събранието единодушно реши, че диалогът по горната тема трябва да продължи, като се привлекат по възможност всички граждански формации търсещи спасение за България. На първо време целта е да се организират подобни срещи в София, Пловдив, Бургас и Варна. Без да се губи време, срещата в София е насрочена за 21.03.2020, като Я. Янков и И. Даракчиев се заемат с организирането ѝ. Ключов елемент тук е привличането на вниманието към тази инициатива на медии с национално покритие. В началото на този процес те шунтират и ще продължават да шунтират събитието, както го правят и за всички подобни, но от даден момент нататък няма да могат да го игнорират – такъв пробив ще представлява първата стратегическа победа за групата.

Протоколирал: Иван Даракчиев
Бургас, 14.02.2020

Re: Срещата в София!

Subject: Re: Срещата в София!
From: Ivan Daraktchiev <ivan.daraktchiev@gmail.com>
Date: 2/20/20 1:54 AM
To: Yanko Yankov <yankoyankov60@gmail.com>, Stoyan Yordanov <yordanov.stoyan@gmail.com>, Tanja Hristova <hristova.tanja3@gmail.com>, Dimiter Prodanov <dimiterpp@gmail.com>, Dimityr Dimitrov <historeon@abv.bg>
X-Antivirus: avast (VPS 20022402)
X-Antivirus-Status: Clean
Return-Path: <ivan.daraktchiev@gmail.com>
Received: from Admins-MacBook-Pro.local ([2a00:4802:22c:e0f0:61ec:ae1:7361:e941]) by smtp.googlemail.com with ESMTPSA id f7sm26523ejq.38.2020.02.19.15.54.57 (version=TLS1_2 cipher=ECDHE-RSA-AES128-GCM-SHA256 bits=128/128); Wed, 19 Feb 2020 15:54:58 -0800 (PST)
References: <CAPgUWM1gPhUnNHSP2QfFT1uNaYdt3hXg8tEPEuAXhZpvjqOibA@mail.gmail.com>
Message-ID: <5d04e3ef-8cce-51aa-768e-0e312ff4b65d@gmail.com>
User-Agent: Mozilla/5.0 (Macintosh; Intel Mac OS X 10.14; rv:60.0) Gecko/20100101 Thunderbird/60.9.1
MIME-Version: 1.0
In-Reply-To: <CAPgUWM1gPhUnNHSP2QfFT1uNaYdt3hXg8tEPEuAXhZpvjqOibA@mail.gmail.com>
Content-Type: text/plain; charset=utf-8; format=flowed
Content-Transfer-Encoding: 8bit
Content-Language: bg

Янко, на всички следващи срещи е задължително само присъствието на представител на инициатора и организатор, ДД ЗАЕДНО, който трябва да се придържа стриктно към доктрината на движението, а не да импровизира или представя свободни съчинения. Представителите на останалите групи, които вече веднъж са представяли своите възгледи и концепции, респ. условия, за обединяване могат да присъстват, но това не е задължително. И така докато дойде момента да направим резюме на всички срещи (респ. възгледи) и поставим на обсъждане с участието на всички участвали групи 1) какви са общите допирни точки и 2) къде са разминавките и съгласни ли са тия в малцинство да направят компромис.

Инак тези сбирки ще се превърнат в една безкрайна говорилня, без никакъв практически резултат (в това време първите ще са представили своите презентации 11 пъти, вторите – 10 и т.н., тоест, пълна безсмислица – ако преди срещата хората не са се запознали поне конспективно с предишните разговори, и ако няма дискусии, , както и follow up, все едно, че нищо не е било). В такива участвах за последен път преди доста години вече (сегашният опит е компромис, белким научим нещо ново за себе си). За да избегнем това, необходимо и достатъчно е преди всяка следваща среща да разпространим между предстоящите участници протоколите от всички предидущи срещи плюс презентациите. За целта – понеже нито Ивелин, нито Костадин представиха писмени презентации – ще допълня протокола, който ти пратих с резюме (писанието по-долу) на позициите на двамата, и така завършен ще го ползвам при поканата към набелязаните за следващата среща в София (или в Бургас, ако тукашните не реагират навреме за 21 март).

Ивелин прави множество и все прекрасни неща, но той заяви, че е неутрален, тоест, активен участник не желае (не може, не трябва...) да бъде. С други думи, не можем да го ангажираме даже и само като застъпник, камо ли да го впишем като част от процеса. По-нататък това може да се промени, но засега просто го каним, ако може и желае, да участва в срещите.

Костадин е точно другия бряг на реката. Той открито заяви, че е готов да се обедини с всеки, който осинови програмата на ПП Възраждане, тоест, интересува го единствено рекрутиране на нови членове, вкл. цели организации. Жалко, че си тръгна без да участва в дискусия, защото имах наум да му задам три неудобни въпроса – не за друго, а просто да разбере, че ентузиазмът е хубаво нещо, но той не познава цялото игрище, на което е тръгнал да рита топка. Даже без да познавам Програмата и Целите на ПП Възраждане, заключението ми е, че той просто иска да управлява почти еднолично, защото е убеден, че ще бъде по-добър управник от днешните. Това второто е вярно, понеже всеки друг ще управлява малко по-добре (или поне с малко по-малко крадене). Но това не решава проблемите на катастрофиралия влак.

След като се запознах подробно с документите на ПП Възраждане от сайта им, диагнозата ми не се помръдна много, а само видях детайли, които я потвърждават:

Re: Срещата в София!

- 1) И в Цели и Задачи, и в Програмата има немалко елементи, които са идентични с нашите в ЗАЕДНО (може да е случайно – интуитивно и логично достигане до едни и същи изводи). След протестите в 2013 срещам поне дузина нови формации, които също ползват нашата реторика. Поне половината от тях ме шунтират, когато се обърна за пръв (и последен) път към тях, като главното им опасение е техните хора от сайта да не тръгнат да гледат на нашия сайт (тогава само един).
- 2) В констативната част, там, където и много други са писали достоверни дефиниции за проблемите и тежненията на България и българите, няма нищо за критика (докато при всички други досега е имало).
- 3) В описателната част на Програмата, изобилства пожелателното наклонение (може да, трябва да се...).
- 4) По горните два пункта документът ми напомня твърде много на "стратегии", "концепции" и пр., появили се след 2013 от БАН, БАНИ, "група академици", "група икономисти" и др.
- 5) Партията като решение на инициаторите цитира дата през юни 2014, а Учредително Събрание на Илинден същата година. Имайки предвид законовия срок за подаване на документи не по-късно от 6 месеца след УС, чудя се дали не са приложили механиката на Валери Симеонов (а може би и подобрена технология?) – мисля, че законът бе променен след това (не съм 100% сигурен), а 5 000 подписа за осем месеца ми се вижда невъзможно, освен ако ги имаш отпреди, или ги събереш от кол и от въже...

Митко (Ил. Д.) ми спомена, че Костадин е бил преди това във ВМРО (даже Зам.-Председател !!!) и е напуснал, защото Каракачанов му бил обещал да стане Председател, след неговото издигане, но се отметнал и сложил друг. Това довършва портрет на млад и наперен Номенклатурчик, напорист, амбициозен и устремен. Няма да коментирам плана му за "превземане НС отвътре", защото не съм сигурен, че е чел нещо от нас – когато му се обадох по повод учебника, който бе написал за черка си и след представянето си му предложих да прочете на сайта ни, където има немалко писано по въпроса, или да погледне в списание "Ави-Тохол", и т.н., той отсече, че е много зает и няма време...

И последно, нещо, по което отдавна сме се разбрали в ЗАЕДНО, а именно, че по принцип не участваме – нито сами, нито в партньорство – в абсолютно никакви улични събития, митинги, маршове и пр. Който не се сеца, или не си спомня защо, има нужда да препосети сайтовете и си опресни доктрината. Протестите, които организира ПП Възраждане, подсказва липса на чувство за отговорност – рискува се здравето на хората, единствено с цел партията на шефа (и най-вече самият шеф) да си направи име на голям борец за народни правдини. Хубаво, ама като седнеш на престола какво ще направиш? Grosso modo – нищо!

Поздрави,

Иван

On 18/02/2020 01:07, Yanko Yankov wrote:

Днес бяхме с Константин при Ивелин в Неофит Рилски, който прави нещо невероятно – Ивелин Михалов "Исторически парк"! Това е уникално и той продължава да го прави. Този велик юнак българин прави нещо истинско и реално. Той не може да дойде на 21 март в София и затова ти предлагам да помислим за датата на срещата. Аз предлагам да бъде 28 март и нека това да бъде съгласувано с всички наши приятели и последователи! Ивелин Михайлов трябва да дойде на тази среща, Костадин Костадинов – също! Димитър Димитров – също, Иван естествено е неоспорим фактор на всички наши срещи! Стоян Йорданов е готов да дойде от Италия или от Германия, където ще се намира в този момент. Аз също ще трябва да бъда там. Да го направим крачка по крачка, за да не пропуснем нито един важен за всички нас! Успех!
Янко Янков